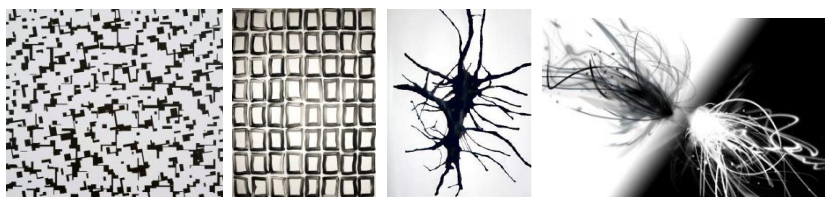

Līga Tālberga

Skolēnu radošie darbi

- 1. Par radošās rakstīšanas galveno uzdevumu es uzskatu** spēju asociatīvi domāt, redzēt; izjust otru cilvēku un apkārtnē notiekošo. Šī spēja ir pamats cilvēku savstarpējām attiecībām, un tā ir nepieciešama, analizējot daiļdarbus, teātra izrādes, kā arī dažādas dzīves situācijas. Kad rakstām par citiem cilvēkiem, mums tie ir jāsajūt.
- 2. Būtiskākā problēma, šo procesu organizējot, ir,** kā sajust un prast sevī atraisīt iedvesmu. To nevar iegūt piespiedu kārtā. Šeit svarīga ir fiziskā vide.
- 3. Mani novērojumi liecina, ka**
 - skolēnu attieksme pret paraugiem ir pozitīva. Tie veido pieredzi, bagātina viņa iztēli, fantāziju, radošumu. Tie skolēni, kuri mēģina savos darbos ielikt oriģinalitāti, sākumā „špikos” no citiem darbiem, bet tas palīdzēs viņam pašam atrast kaut ko savu. Svarīgi ir redzēt, dzirdēt citu viedokli, ideju, lai spētu uztaustīt un iepazīt savu iekšējo potenciālu.
 - darbu rakstīšana stundā vai mājās visai klasei ir produktīva. Jo biežāk iznāk rakstīt radošos darbus, jo labāk. Tiem vienmēr nav jābūt apjomīgiem darbiem, tas varbūt arī īsa viedoklis, kas palīdz mērķtiecīgi paust savu domu, ideju. Viņi kļūst arī daudz uzmanīgāki pret valodu.
 - saistošākās tēmas ir labi zināmas ikdienas situācijas.
 - iecienītākie ir dažādi prozas žanri: miniatūras, stāsti, pasakas u.c.
 - vērtējums šajā procesā ir svarīgs. Skolēnam svarīgi dzirdēt skolotāja viedokli, domas, iedrošinājumu, vai tā es varu turpināt. Svarīgi, ka skolotājs katram skolēnam var dot aprakstošu vērtējumu, tā labāk sapratīs savas kļūdas un tās novērsīs.
- 4. Es daru tā: vienas praksē pārbaudītas veiksmīgas idejas apraksts**
Vingrinājums, lai veicinātu asociatīvo domāšanu.

Uz tāfeles uzzīmēts zīmējums, piemēram, kāds no dotajiem, vai dots attēls.

Katrs skolēns individuāli mēģina atbildēt uz šādiem jautājumiem:

Ko tu saskati dotajā zīmējumā?

Kas tas tāds ir?

Izdomā virsrakstu!

Uzraksti savas pārdomas (īso viedokli)! Skolēni nolasa savus viedokļus (kuri vēlas).

Vērtēšana: mutiska.

Pēc šīs aktivitātes tiek runāts, cik mēs esam dažādi un cik dažādi skatāmies uz lietām.

Normunds Dzintars

Skolēnu radošie darbi

1. **Par radošās rakstīšanas galveno uzdevumu es uzskatu** – to, ka skolēni attīsta savu valodu un radošās spējas.
2. **Būtiskākā problēma, šo procesu organizējot, ir** – tā, ka ne visi tā uzreiz klasē var sākt rakstīt radošo darbu. Tas atkarīgs arī no blakus apstākļiem: kāda stunda bijusi iepriekš, kāds ir skolēnu noskaņojums u. tml.
3. **Mani novērojumi liecina, ka**
 - impulsus radošajai rakstīšanai skolēni galvenokārt gūst no kāda notikuma, literāra darba, mūzikas u. tml.
 - skolēnu attieksme pret paraugiem ir dažāda. Citiem tā šķiet pozitīva, citiem tas traucē, jo iegrožo pašu domas lidojumu.
 - darbu rakstīšana stundā vai mājās visai klasei ir/ nav produktīva – tas atkarīgs no situācijas un katra individuālajām spējām: cits var 20 minūtēs radīt brīnišķīgu mākslas darbu, bet citam ar 2 stundām būs par maz. Visai klasei tas ir pozitīvi, jo spējīgākie var dot ierosmi, impulsus tiem, kam šis darba veids nepadodas tik labi. Mājās arī var rakstīt radošos darbus, ja vien netiek izmantoti nelegāli līdzekļi.
 - saistošākās tēmas ir pašu izjustais, pieredzētais; mīlestība.
 - iecienītākie žanri ir miniatūras, apraksts, literārā pasaka, dažreiz dzeja.
 - vērtējums šajā procesā ir nepieciešams. Jebkuru radošu darbu var vērtēt, ja piemēro kritērijus. Dziļi personiskus darbus gan vērtēt grūtāk, tādēļ iespējama arī aprakstošā vērtēšana.
4. **Es daru tā: vienas praksē pārbaudītas veiksmīgas idejas apraksts.**

Skolēniem tiek rādīts DVD ieraksts, kur ir skaistas dabas ainavas un mūzika. Skolēni rakstīja radošo darbu par pavasari. Dažiem skolēniem gan traucēja mūzika, bet lielākajai daļai skolēnu darbi izdevās labi.

Žaneta Flaksa

Skolēnu radošie darbi

- 1. Par radošās rakstīšanas galveno uzdevumu es uzskatu** – to, ka skolēni prot radoši, oriģināli paust savu personisko attieksmi. Lai skolēni to prastu, viņiem ir jāspēj radoši domāt. Tātad viss mācību process jāvirza tā, lai tas būtu nemitīgs radošs process. Un ne tikai literatūras stundās, bet arī valodas stundās, piemēram, uzdodot kaut vai radošus mājas darbus, tas ir jāveicina. Starp citu, apgūstot jebkuru mācību priekšmetu (arī matemātiku) skolēnus var rosināt radošai domāšanai.
- 2. Būtiskākā problēma, šo procesu organizējot, ir,** - laika trūkums un nelielais stundu skaits (piemēram, literatūra tikai 2 stundas nedēļā). Lai iemācītu ne vien mutiski paust savu viedokli (skolēniem tas padodas labāk), bet arī rakstiski, ir nepieciešams daudz laika. Citu problēmu es nesaskatu. Atļaušos citēt Andas Kudumas teikto: „Ja skolotājs pats neatklājas kā mākslinieks, tad arī skolēnā nespēj ierosināt un atrast snaidošās radošās spējas un mākslinieciskos talantus. Ja skolotājs vēlas, lai skolēnu darbi būtu radoši, arī pašam skolotājam savā darbā jābūt radošam.”
- 3. Mani novērojumi liecina, ka**
 - impulsus radošajai rakstīšanai skolēni galvenokārt gūst stundā, pirmkārt, skolēni gūst no skolotāja. Noteikti skolēni impulsus gūst arī cits no cita. Un, bez šaubām, no apkārtējās sabiedrības, dzīves, savas pieredzes. Piemēram, skolēni, kas raksta dzeju, noteikti apgalvos, ka neviens jau to viņiem neliek darīt, tā ir paša vēlme, sajūtas, kuras laužtin laužas ārā, tad arī ir šī nepieciešamība „uzlikt uz papīra”.
 - skolēnu attieksme pret paraugiem ir, manuprāt, pozitīva. Es veidoju mapītes, kurās uzglabāju skolēnu radošos darbus, interesantākos, veiksmīgākos sacerējumus. Skolēni labprāt iepazīstas ar šiem paraugiem. Nereti gūst iedvesmu un ierosmi sev. Taču, man liekas, ka skolēniem vislabāk patīk radīt pašiem un kaut kā cita radīti darbi var kalpot tikai par ierosmes avotu.
 - darbu rakstīšana stundā vai mājās visai klasei ir/nav produktīva – es domāju ka noteikti ir! Taču ļoti daudzi skolēni man ir teikuši, ka viņiem labāk patīk rakstīt mājā – tad neviens netraucē, skolēns var būt viens pats ar savām domām, atrasties vidē, kuru pats sev radījis. Kādam varbūt nepieciešama aizdegta svece un krūze ar siltu tēju!
 - saistošākās tēmas ir tās, kas tuvas pašam skolēnam. Tās, par kurām viņam ir, ko teikt.
 - iecienītākie žanri – varētu teikt tā, ka prozas darbi, taču daudzi skolēni savas sajūtas atklāj arī dzejā. Šobrīd mana skolniece Madara Kalniņa (11.b klase) raksta lugu.
 - vērtējums šajā procesā – mana rīcība ir ļoti dažāda. Ja skolēns man ir parādījis savu darbu (tādu, ko rakstījis pēc savas iniciatīvas), es noteikti pasaku viņam savu viedokli, noteikti akcentēju pozitīvo. Ja skolēni strādā grupā, veicot radošu uzdevumu, tad vērtējumu veido gan mans, gan klasesbiedru, gan pašas grupas vērtējums, pašvērtējums. Domrakstus vērtēju ballēs, taču noteikti komentēju. Par to, vai vērtējums ir būtisks, noteikti teikšu – jā. Nav vienmēr jānovērtē ar balli, taču izvērtējumam jābūt obligāti.
- 4. Man nepajautāja, bet es vēl gribu pateikt...**

Lai skolēnus rosinātu radoši domāt, rakstīt, strādāt, arī skolotājam nepieciešamas jaunas idejas. Mani ļoti iedvesmo pieredzes apmaiņa ar saviem kolēģiem. Reizēm kolēģi ir tie, kas dod impulsu radoši strādāt man. Lieti noderējis arī tālākizglītībasursos iegūtais.

Skolēni labprāt veic dažādus radošus uzdevumus. Protams, tajā gadījumā, ja skolēnu spējām tic, ja viņa teikto vai rakstīto atzīst par vērtīgu. Skolēniem nepieciešams dzirdēt – „tu vari!”, „ļoti laba doma!”, „tev izdosies!”, - tādā nepieciešamas šīs iedrošināšanas frāzes. Tiek uzsvērts, ka „arvien sarežģītāk ir skolēnus motivēt un ierosināt radošai darbībai, atverot viņus emocionālam līdzradīšanas procesam” (Anda Kuduma). Pagaidām neesmu saskārusies ar šādu problēmu, skolēni, kurus es mācu, ir ļoti ieinteresēti radoši strādāt (piemēram, pēc dzejas lasīšanas, pēc pārrunām skolēni veido dzejas tēlu, tādējādi attainojot to tādu, kādu ir iedomājušies, tad tiek rakstītas, piemēram, vēstules šim dzejas tēlam). Šādus piemērus es varu minēt vēl ļoti daudz, jo savā ikdienas darbā rosinu skolēnus aktīvai radošai darbībai, rosinu radoši domāt, iedrošinu paust savu viedokli.

5. Es daru tā: vienas praksē pārbaudītas veiksmīgas idejas apraksts

Veiksmīgu ideju ir daudz. Grūti pat izšķirties, par kuru rakstīt. Izvēlējos jau vairākus gadus praksē pārbaudītu – Antuāns de Sent-Ekziperī „Mazais princis” (12. klase).

1. Skolēni jau iepriekš ir informēti, ka jāizlasa darbs „Mazais princis”. Es sagatavoju „lidojumam” biļetes.
2. Stundas sākuma daļā uzrunāju skolēnus, sakot, ka viņiem būs iespēja nokļūt uz kādu no planētām, kurās bija nokļuvis arī Mazais princis. Un tad skolēni „iegādājas” biļeti (izlozē): 1. Pie karaļa. 2. Pie godkārīgā. 3. Pie dzērāja. 4. Pie biznesmeņa. 5. Pie laternu dedzinātāja. 6. Pie ģeogrāfa. 7. Planēta Zeme.
Tad „lidojums” var sākties – skolēni dodas uz norādītajām vietām klasē.
3. Darbs grupā – katra grupa saņem uzdevumu –
 1. Raksturojiet planētu, kurā šobrīd esat nokļuvuši Jūs, bet, pirms Jums – Mazais princis!
 2. Kādu dzīves patiesību un gudrību Mazais princis ieguva šajā planētā? Kādu Jūs?
 3. Citējiet būtiskākās atziņas, kuras iegūtas šajā planētā! Interpretējiet tās, paužot savu viedokli!
 4. Kura ir Jūsu tuvākā atziņa (var no visa darba kopumā; viedokli jāpauž katram individuāli)?
 5. Vai Jums patika darbs „Mazais princis”? Kas likās saistošākais? Kam Jūs ieteiktu izlasīt šo darbu? Kā pārliecinātu tos, kas nevēlētos darbu lasīt?

Tiek gatavotas atbildes. Pēc tam katra grupa izklāsta savu viedokli.

Lidojums turpinās! Tiek dots uzdevums radīt vēl vienu planētu, uz kuras nokļūst Mazais princis. Ko šajā planētā satiek Mazais princis? Kādas atziņas gūst? Vizualizējiet!

Skolēni raksta. Veido arī vizuālu materiālu. Kad darbs pabeigts, uzrakstītais tiek lasīts, bet vizuālais materiāls rādīts. Uzrakstītais tiek arī nodots.

Turpinājumā – darba izvērtēšana. Katra grupa novērtē savas grupas darbu, kā arī katrs raksta pašvērtējumu.

Skolēni radījuši ļoti interesantas planētas, piemēram, Mehānismu planēta, Bērņības planēta, Neapmierināto planēta, Labestības planēta, Cietumnieku planēta, Bumeranga planēta, Patiesības planēta utt. Parasti skolēni strādā ar ļoti lielu interesi, pat azartu. Ieinteresēti ir arī klausītāji, kad darbi tiek prezentēti.

Vintra Braša

Skolēnu radošie darbi

- 1. Par radošās rakstīšanas galveno uzdevumu es uzskatu** iespēju skolēnam apzināties savu radošuma potenciālu, sajūst prieku par tēlainās domāšanas attīstīšanas procesu.
- 2. Būtiskākā problēma, šo procesu organizējot, ir** iedvesmas, vides un jaunrades lomas sabalansēšana.
- 3. Mani novērojumi liecina, ka**
 - impulsus radošajai rakstīšanai skolēni galvenokārt gūst personīgajā pieredzē un emocionālajā stāvoklī.
 - skolēnu attieksme pret paraugiem ir visnotaļ pozitīva, dominējošā ir „patīk - nepatīk” vai „uzrunā - neuzrunā” mēraukla.
 - darbu rakstīšana stundā vai mājās visai klasei ir/nav produktīva – domāju, ka produktivitāte kā kritērijs izvirzāms tikai tad, kad skolēns ir ieinteresēts rakstīšanas un jaunrades procesā, tādēļ pirmais impulss bieži vien nāk no skolotāja, un stundā ieguldītais darbs ar laiku sevi attaisno un kļūst produktīvs.
 - saistošākās tēmas ir tēmas, kur skolēni var izpaust savas fantāzijas neierobežotās iespējas.
 - iecienītākie žanri ir humoristiski stāsti un dzejoļi zēniem, esejas, pasakas un dziļi personīgām sajūtām bagāta dzeja meitenēm.
 - vērtējums šajā procesā – jaunrades procesā neapšaubāmi būtiska ir skolotāja atzinība un novērtējums, lielākajā daļā gadījumu vērtējums var būt vienīgi aprakstošs, bet, izvirzot par rakstīšanas mērķi vēl kādas prasmes kontroli, piemēram, vēstules pareizrakstību, iespējams arī vērtējums ballēs, ievērojot vēstules rakstīšanas kritērijus.
- 4. Man nepajautāja, bet es gribētu pateikt, ka** vislielākais gandarījums ir sagaidīt skolēna pašiniciatīvu rakstīt un vēlmi ar savu garadarbu padalīties ar skolotāju. Skolēni labprāt iesaistās radošās aktivitātēs, tai skaitā rakstīšanā, lai gan interesantāki šāda veida darbībā ir skolēni, kas izpaužas, rakstot arī ārpus skolas.
- 5. Es daru tā: vienas praksē pārbaudītas veiksmīgas idejas apraksts.**

Nav noslēpums, ka mūsdienu sabiedrībā notiek vērtību pārorientācija, arī jauniešu vērtību skalā, piemēram, mīlestības nozīme ir stipri devalvējusies. Varbūt, nebaidoties tikt uzskatītiem par vecmodīgiem šajā elektronisko attiecību un materiālo vērtību pasaulē, jāmotivē skolēni rakstīt mīlestības vēstules? Es 7. klasē, mācot vēstules pareizrakstību, kā mājasdarbu uzdodu radošu rakstu darbu – absurdu mīlestības vēstuli, ko priekšmeti raksta viens otram (piemēram, nazis raksta maizes šķēlei). Darbs ir jānoformē uz A4 lapas, drīkst savu darbu arī ilustrēt, tas tiek vērtēts „10” ballu sistēmā pēc vēstules vērtēšanas kritērijiem. Skolēniem šis uzdevums šķiet saistošs, jo ir iespēja iejusties kādā netradicionālā tēlā un tādējādi paust savu izpratni par tādām jūtām kā mīlestība.

Signe Berga

Skolēnu radošie darbi

- 1. Par radošās rakstīšanas galveno uzdevumu es uzskatu** skolēnu emocionālās pasaules attīstīšanu, mācoties apkopot un sakārtot savas domas. Skolēnam rodas jauni emocionāli pārdzīvojumi un jaunas atklāsmes par paša sarakstīto, līdz ar to labāka iespēja iepazīt pašam sevi. Uzdrīkstēties!
- 2. Būtiskākā problēma, šo procesu organizējot, ir** ierobežotais laiks mācību stundās. Lielai daļai jauniešu ir zudusi interese par daiļliteratūru, grāmatas tiek lasītas reti (jau no mazotnes), kas strauji samazina dzimtās valodas vārdu krājumu, kas apgrūtina savu radošo iztēli paust vārdos.
- 3. Mani novērojumi liecina, ka**
 - impulsus radošajai rakstīšanai skolēni galvenokārt gūst apkārtējā pasaulē (katram tā ir citāda).
 - skolēnu attieksme pret paraugiem ir dažāda. Tas atkarīgs no skolēna sagatavotības līmeņa, viņa domāšanas, emocionālās attīstības. Liela nozīme ir skolēnu vērtību sistēmai.
 - darbu rakstīšana stundā vai mājās visai klasei ir/nav produktīva. Domāju, ka darbu rakstīšana stundās ir produktīva. Visi skolēni ir spiesti koncentrēties un noteiktā laika sprīdī veikt uzdevumu. Tas mobilizē, liek domāt. (Un katrā taču radošais velniņš mīt, vajag tikai to pamodināt!). Klasē varīgi ir radīt attiecīgu noskaņu, kas ļautu spilgtāk atraisīt skolēnu emocionālo pasauli (piem., mūzika). Protams, ir skolēni, kuri radoši var izpausties tikai sev tuvā vidē – vienatnē, mājās, un tas, manuprāt, arī ir jārespektē.
 - saistošākās tēmas ir tās, kas visciešāk saistās ar skolēniem konkrētajā vecumā. Skolēni labprāt domā un raksta par sevi, savām izjūtām – par sapņiem, par cerībām, par skumjām, mīlestību, naidu... Pamatskolas posmā skolēni attīsta savu iztēli, rakstot par dabas parādībām, priekšmetiem.
 - iecienītākie žanri ir esejas, miniatūras. Labprāt skolēni raksta dzejoļus.
 - Vērtējums šajā procesā ir būtisks ikvienam skolēnam. Pirmais stimulē rakstīt ir tradicionālais – vai par to būs atzīme. Tad cenšas. Protams, ir nepieciešami arī kritēriji. Tomēr augstvērtīgākus darba rezultātus iespējams sasniegt, ja skolēns tiek pieradināts, ka par radošo darbu netiek likts vērtējums ballēs, bet tas ir aprakstošs. Tas prasa no skolotāja lielāku laika patēriņu, bet darba augli, secīgi strādājot vairākus gadus, ir redzami.
- 4. Man nepajautāja, bet es vēl gribētu pateikt, ka** tā ir grūta, bet reizē skaista literatūras skolotāja darba daļa – palīdzēt jauniešiem izteikt savas domas vārdos, kļūt atvērtākam.
- 5. Es daru tā: vienas praksē pārbaudītas veiksmīgas idejas apraksts.**

Strādājot vidusskolas klasē, praktizēju Brīvo rakstu. Skolēni tiek pieradināti savas domas par konkrēto tēmu stundas beigās izteikt rakstiski. Viņi zina, ka tas netiks vērtēts, netiks labotas gramatiskās kļūdas. Tajā pašā laikā viņi gaida atgriezenisko saiti – manas pārdomas par izteikto. Pakāpeniski tiek iegūtas prasmes savas domas sakārtot, savu emocionālo pasauli atvērt un uzticēt baltajai papīra lapai.

Kistīne Roze

Skolēnu radošie darbi

- 1. Par radošās rakstīšanas galveno uzdevumu es uzskatu** iespēju attīstīt tēlaino domāšanu, prasmi darboties ar vārdu, apzināties savu spēju daudzveidību vēl vienā mākslas jomā.
- 2. Būtiskākā problēma, šo procesu organizējot, ir** pārliecināt skolēnus, ka šo spēju aizmetņi ir visos cilvēkos, kā arī radošajai rakstīšanai piemērotas fiziskās un psiholoģiskās vides radīšana mācību stundu ietvaros.
- 3. Mani novērojumi liecina, ka**
 - impulsus radošajai rakstīšanai skolēni galvenokārt gūst literatūras vai latviešu valodas stundās. Maz ir tādu skolēnu, kuri paši sākuši rakstīt, tāpēc ka tā bijusi viņu personības pašizpaušme.
 - skolēnu attieksme pret paraugiem ir atšķirīga, tomēr lielākoties skolēni ietekmējas no saviem vienaudžiem. Tiem, kam sacerēšana ir aicinājums, pievēršas arī dažādu paaudžu rakstnieku un dzejnieku darbu studijām. Manā praksē tas noticis tad, kad skolēni saņēmuši profesionālu vārda mākslinieku konsultācijas un ieteikumus.
 - darbu rakstīšana stundā vai mājās visai klasei ir produktīva, jo tad rakstīšanas procesā ir iespējamās skolotāja vai klasesbiedru konsultācijas, ir motivācija kaut ko iesākt un arī pabeigt. Ieteiktu radošās rakstīšanas stundām gatavoties savlaicīgi, ļaujot skolēniem vismaz nedēļu apdomāt tematu, optimālo žanru savas idejas atklāsmei.
 - saistošākās tēmas ir dzīves jēgas meklējumi, mīlestība. Tēmu izvēli visbiežāk nosaka aktuālie jautājumi konkrētajā dzīves posmā. Ieteiktu arī kādreiz rosināt visu klasi izteikties par kādu vienotu tēmu, piem., laiks.
 - iecienītākie žanri ir esejas, dzejoļi. To dažkārt nosaka arī mācību saturs. Piemēram, pēc tam, kad apgūta esejas rakstīšanas metodika, ir daudz vairāk šī žanra darbu.
 - vērtējums šajā procesā ir nepieciešams, bet ne vienmēr darbs vērtējams ballēs. Galvenais – lai vērtējums motivē skolēnu attīstīt savas radošās prasmes, meklēt piemērotāko pašizpaušmes ceļu literatūrā. Ieteiktu izmantot dažādas pašvērtējuma un savstarpējā vērtējuma formas. Skolotāja vērtējums varētu būt aprakstošs, īpaši aizsākot radošās rakstīšanas tradīcijas klasē. Produktīvs paņēmieni – kopā ar skolēniem izstrādāt kritērijus radošo darbu vērtēšanai.
- 4. Man nepajautāja, bet es vēl gribētu pateikt, ka** radošās rakstīšanas organizēšana klasē prasa nopietnu sagatavošanas darbu no skolotāja, un tā ir unikāla iespēja arī skolotājam izpausties kā māksliniekam. Ir milzīgs gandarījums piedzīvot savu audzēkņu pozitīvās atklāsmes pašiem, par sevi kā radošiem cilvēkiem. Pricājos par to, ka dažiem skolēniem darbošanās literatūras stundās, savus tekstus radot, ir kļuvusi par nopietnu aizraušanos, ietekmējusi arī profesijas izvēli.
- 5. Es daru tā: vienas praksē pārbaudītas veiksmīgas idejas apraksts.**

Šajā aktivitātē iesaistīta visa klase. Skolēni klasē pārrunā, kādas krāsas, skaņas un smaržas to raksturo, ar ko to var salīdzināt utt. Šie pieraksti paliek uz tāfeles. Skolēni pievēršas dzejoļa sacerēšanai: uz lapas uzraksta dzejoļa virsrakstu un pirmo rindu, tad lapu padod tālāk – citam rindā sēdošajam klasesbiedram.. Dzejolī ir pabeigts, kad lapa atgriežas pie dzejoļa aizsācēja, kurš pieraksta pēdējo rindu. Tekstu var ilustrēt, veidot izstādi. Lasišanu var organizēt, aicinot nolasīt nopietnāko, humoristiskāko, romantiskāko u. tml. dzejoli par izvēlēto gadalaiku.

Piemēri

Vasara.

Vasara ir kā dāvana,
ko nevar pazaudēt,
kas silda gan ķermeni, gan sirdi,
gan pēdas, gan ķepas,
gan kājas, gan astes ...
Tā mani pārsteidz ik uz soļa.

Vasara.

Vasara krāsaini dzeltenā,
skanīgi skanošā,
tevi apskauj un cieši samīļo,
un ilgi tavā sirdī dzīvo,
līdz pienāk rudens,
drēgns un rūgts ...